

ČSOP Divoky

VÝROČNÍ ZPRÁVA

2009

Hořeček brvitý, PP Kamenec

*Kde jsou ty krajiny mého dětství?
Kde jsou lesy plné ptactva?
Kde je ticho mého domova?
Jsme snad těmi posledními romantiky,
kteří touží po měnících se ročních obdobích?
Kde jsou ty květiny, které jsme trhávali poblíž vodních toků,
když jsme byli ještě dětmi?
Kde je bělost sněhu?
Žije to vše jem na obrazech?
Pamatuj!
Obličej země se podobá obličejí lidské bytosti.
Nezapomínej, že nejsi nic jiného
než pouhý cestující na této planetě
a že ti nic nepatří!*

Ivan Lackovič Croata

Zpráva o činnosti ZO ČSOP Divoky za rok 2009

Hned začátkem ledna 2009 jsme odváželi palivové dřevo a uklízeli kolem mokřadních tůňek, které se nám na podzim roku 2008 podařilo dokončit.

Na konec měsíce ledna jsme si naplánovali výroční členskou schůzi. Jako host nás navštívil starosta Obce Zdounky – Ing. Martin Drkula. Zhodnotili jsme uplynulý rok a k této příležitosti jsme vydali Výroční zprávu s bohatou fotodokumentací, ve které byla podrobně popsána činnost v roce 2008. Schůzi jsme zakončili občerstvením a příjemným posezením ve vagoně. Našimi stálými společníky byli plši, kteří tu s námi žijí již spoustu let.

7. února jsme se mohli alespoň na chvíli přesunout na nejb vzdálenější kout naší planety a zaposlouchat se do vyprávění Petra Sedláčka, který strávil na Novém Zélandě půl roku. Přivezl si odtud spoustu zajímavých fotografií, které nám promítl. Bесеda byla v hospůdce U Šimčíků.

11. února jsme ve spolupráci s knihovnou ve Zdoukách uspořádali pro veřejnost promítání našich videozáznamů o rezervacích v regionu. Na besedu přišlo asi 30 lidí. Dlouho se pak ještě diskutovalo o flóře blízkého okolí. Navštívil nás také Zdeněk Podešva ze ZO ČSOP Hulín, zkušený botanik a fotograf.

Další promítání U Šimčíků bylo hned 20. února. Hlavním tématem byl film Chřiby od Ivana Stříteckého.

Přes zimu jsme připravili na naučnou stezku informační panel a stojan k mokřadním tůňkám. Návrh panelu sestavil Josef Sedláček a stojan vyrobil Zdeněk Zbránek a Josef Snopek.

Spatřit bobra není již dnes tak obrovská vzácnost, ale na Divockém potoce byl poprvé spatřen 12. března 2009 Zdeňkem Zbránkem a Zdeňkem Ferenzem.

Na 13. března jsme si přes kroměřížskou cestovní kancelář domluvili zájezd do termálních lázní do Maďarska. Zájezd byl připravený přesně podle našich představ.

Brzy ráno jsme nasedli do malého mikrobuse, který s námi zamířil na východ. Právě protože bylo třináctého, přijel autobus s hodinovým zpožděním a vypadal tak uboze, že jsme se do něho báli nastoupit. Stav autobusu byl sice špatný, zato jeho řidič oplýval nečekaným optimismem. Jeho stálé komentáře v nás vyvolávaly salvy smíchu. I když pomalu, ale přece nás dovezl k cíli.

Byli jsme ubytovaní v pěkném penzionu v malém městečku Miskolc – Tapolza. Po dlouhé cestě jsme se těšili do lázní, které nás nadchly nejen teplou vodou, ale i krásným prostředím členitých a tajemných jeskyní. Nejkrásnější byla noční jeskyně, ve které se zajímavě nesla ozvěna. Náš zpěv a umělé hvězdy dokreslily nezapomenutelnou atmosféru těchto termálních lázní. Večer jsme našli útulnou restauraci, kde jsme v příjemné pohodě zakončili tento dlouhý den.

Ráno jsme se po dobré snídani vydali na prohlídku historické části Miskolce. Prohlídku jsme zakončili v supermarketu, který byl úplně stejný jak v Čechách, jen

s malým rozdílem, a to v nabídce maďarských klobás a papriky. Odpoledne nás znovu čekaly lázně a výběr z místních restaurací.

Další den jsme se přesunuli do městečka Eger, kde pro nás pan Formánek připravil zajímavou prohlídku historického barokního centra města, třetího největšího kostela v Maďarsku, a pak návštěvu místních lázní. Dostatečně vyřádění a propaření jsme nasedli do hučícího stroje a opustili zemi tokajského vína a ostrých klobás. Po dlouhé jízdě jsme se šťastně ve večerních hodinách vrátili domů.

28. 3. a 16. 4. jsme měli dvě brigády s cílem připravit vše na Otvírání studánek, uklidit ve škole – v TES, vysekat zarostlé úseky naučné stezky a hlavně dodělat vše kolem tůňek. Kromě jiného jsme svázeli a přenášeli také mokřadní rostliny z okolí, aby naše tůňky byly co nejdřív pěkné a životaschopné.

18. dubna pořádali v Divokách Indiáni, naši mladí ochránci – Mopíci, lakrosový turnaj. Protože vyhráli, ukázalo se, že jsou nejlepší. Vítězství náležitě oslavili v týpí.

Od školy směrem k odpočívadlu jsme na mezích vysadili 18 ks třešní.

Letos – 25. dubna – jsme otvírání studánek spojili se slavnostním otevřením nově vybudovaných tůňek. U studánky V Zápletech zazpívaly děti z MŠ z Morkovic pod vedením paní učitelky Dáši Skácelové. Studánku jsme otevřeli zlatým klíčkem a pak se všichni přesunuli k tůňkám. Tůňky jsme slavnostně otevřeli za přítomnosti pozvaných zástupců Zlínského kraje, Agentury ochrany přírody ČR, skautů z Kroměříže a Uherského Hradiště, Českého svazu ochránců přírody z Hulína, kamarádů, známých a široké veřejnosti. Předseda ČSOP Divoky v krátkém projevu vzpomněl, jak tůňky vznikly a zástupce Zlínského kraje Odboru životního prostředí Ing. Hrabec vyzdvihl význam vrácení vodní plochy do krajiny. Pavel Šálek ukázal přítomným živočichy, kteří se zde za tu krátkou dobu usadili, a podotkl, že budou stále přibývat. Starosta Obce Zdounky Ing. Martin Drkula poděkoval ochranářům za vytvoření zajímavého koutku přírody.

Na zájezd do Třeboně jsme se dobře připravili a moc těšili. 7. května nás jelo 16 dospělých a dva malí kluci. Rozdělili jsme se do čtyř aut a ve čtvrtek odpoledne vyrazili ze Zdounek. Byl prodloužený víkend, krásné počasí, a před námi lázeňské město Třeboň a kouzelné jižní Čechy. V Třeboni jsme se ubytovali v malém penzionu poblíž zámekového parku. Do města jsme to měli jen pět minut a tak hned večer jsme šli na prohlídku. Okouzila nás jihočeská architektura a staré měšťanské domy s kulatými štíty, malebné uličky, kašna na náměstí, divadlo i věž. Svou procházku jsme zakončili v pivovaru.

Ráno nás probudilo sluníčko, a tak po dobré snídani jsme nasedli do aut a hurá na výpravu. Nejprve jsme se zastavili v Klášteře. Někteří se podívali i do podzemí a jiní zase obdivovali pramen „živé vody“. Mnozí z nás chtěli vidět bunkry z II. světové války, a tak jsme se u nich zastavili. Auta jsme nechali na parkovišti a procházkou šli na zříceninu hradu Landštejn. Cesta byla samozřejmě klikatá a strmá, avšak po zdolání několika desítek schodů se nám naskytl úžasný výhled. V hospůdce pod hradem jsme pak zakončili své putování.

Těšili jsme se na projížďku úzkokolejkou, ale byli jsme zklamáni – jezdí až o prázdninách. Tak jsme se ještě zastavili na hrázi rybníku Rožmberk. Nejen obrovská vodní plocha, ale také staré stromy nám poskytly příjemný stín pro jarní procházku. Večer jsme se pak rozběhli po místních hospůdkách, abychom ochutnali rybí speciality. Mělo to jen jednu chybu, všude bylo plno komárů. K rybě patří dobré víno, a tak jsme příjemně unaveni odcházeli noční Třeboní do svých prozatímních postýlek.

Sobotní ráno bylo opět slunečné a naše první kroky vedly k rybníku Svět a pak k Schwarzenberské hrobce. Ranní procházka byla příjemná, stavba nádherná a park plný jarních vůní a kapiček rosy. V deset hodin nás čekala projížďka lodí po rybníku Svět. Opustili jsme Třeboň a vydali se na PP Blata, kde nás naučný chodník provázel přes rašelinisté. Informační tabule nás seznámily s flórou a faunou tohoto místa. Před večerem jsme se šli vykoupat do bazénu v lázních Aurora a pak objevili příjemnou hospůdku s ještě příjemnější hospodskou. Zde jsme u dobrého piva a jídla zakončili sobotní den.

V neděli jsme uklidili, zamávali Třeboni a vydali se na cestu domů. Čekala nás ještě malá zastávka na pohádkovém zámku Červená Lhota a pak už jsme ujížděli k domovu.

V sobotu 23. května se konal již 31. ročník Procházky pohádkovým lesem. Po páteční bouři přivítalo 2 400 malých i velkých účastníků teplé jarní sluníčko. 36 pohádkových zastavení potěšilo nejedno dětské srdíčko. Po procházce Pohádkovým lesem čekala na hřišti pohádka, cukrová vata, koláčky a příjemné posezení. I organizátoři, ČSOP Divoky a SDH Zdounky, byli spokojeni. Odměnou za hodiny příprav jim byly rozzářené dětské oči a spokojení dospěláci.

Jako každý rok, tak i letos jsme se sešli v období cyrilometodějských svátků na tradičním přechodu Chřibů. Náš počet dosáhl jedenácti členů a spřízněných duší. Setkali jsme se v pátek, po práci, na zastávce autobusu v Těšánkách. Naše cesta vedla na náměstí do Koryčan. Odtud jsme po krátkém oddechu vyrazili do lesní chatové osady Zavadilka, kde jsme měli domluvený nocleh v lesní chatě pana Popelky z Kyjova. Cesta nám vesele ubíhala, protože jsme byli plni sil prvního dne. Po ubytování byl vyhlášen noční pochod na Kameňák, což je nedaleká lesní osada.

Do ranního jitra jsme se probudili za bohatého zpěvu lesního ptactva a chystajícího se krásného slunného dne. Posílnění rozličnou snídaní jsme se se slzami v očích rozloučili s majitelem chaty i kouzelným koutem zdejších lesů. No vzali jsme na sebe tento den velký úkol. Hned zrána jsme vykročili směrem na Koryčanskou kapli. Podél cesty se s námi loučili trpaslíci i dřevěná zvířátka, vyřezaná místním lesníkem. Od kaple naše kroky vedly na jih až do Osvětiman. Po procházce kolem místní přehrady jsme se na kraji obce krátce občerstvili. Pokračovali jsme údolím zvané Vranovy žleby, kde se uprostřed nachází překrásný kanadský srub s malou vodní nádrží, která nám přišla velmi vhod ke krátké koupeli. Po obědě na terase chaty a po doplnění pitného režimu jsme vyrazili vpřed. Naším cílem bylo letovisko Smraďavka. Cestou jsme měli totiž políceno na místní historický objekt s názvem Metodějova

jáma, kde prý v minulém století byly nalezeny otesané kameny – údajně náhrobek tohoto světce. Cestu jsme večer zakončili na samotě U Křížku, kde jsme v pergole paní majitelky přečkali noc.

Ráno bylo velmi příjemné – nedaleký sekáč právě kosil otavu a vůně příštího sena nás probudila do nového, snad ještě krásnějšího, dne. Neradi jsme se loučili s místem noclehu, ale zakrátko nás cesta přivedla do proslulých sirných lázní na Smradavku. Zde jsme se dlouho nezdržovali a pokračovali do nedalekých Buchlovic. V městečku jsme dychtivě překročili práh výstavní síně na náměstí, kde vystavoval fotografie brouků a přírodních krás Chřibů náš kamarád Antonín Polák. Cestou přes Buchlov, Staré Hutě a Vlčák jsme dosáhli blízkého vrcholu s rozhlednou Brdo. Zde jsme se pomalu rozloučili s letošním přechodem Chřibů a odnesli si nezapomenutelné vzpomínky a dojmy, které jsme ještě hodnotili na chatě Bunč. A potom s radostným zvoláním „zase za rok“ se navečer rozešli ke svým domovům.

Odpoledne 17. září jsme se sešli na brigádě u tůňek. Křovinořezy jsme vysekli travu a náletové dřeviny, posekanou hmotu vyhrabali a odklidili. Milan Vávra se Zdeňkem Zbránkem vyráběli nové stříšky na informační tabule. Po práci jsme seděli na pařezech a hodnotili svou práci. Shodli jsme se na tom, že se nám tůňky podařily. Spokojeně jsme se přesunuli na hřiště a opekli si špekáčky. Bylo to poslední společné opékání a posezení na hřišti.

Výlet na Šumavu jsme plánovali dlouho dopředu. Ve čtvrtek 24. září odpoledne vyjela první skupina směrem na Šumavu. Po cestě jsme navštívili Kozí Hrádek u Tábora a historické centrum města Písek. Za setmění jsme se sešli v Kašperských Horách u našeho penzionu Waikiki s Ladou Horáčkem.

Druhý den, v pátek, vyrazila jedna skupinka do obce Prášily. Odtud jsme šli přes Frantův most směrem na vrchol Poledník. Bylo nádherné počasí. S narůstající výškou se nádherná svěží příroda postupně měnila. Přibývalo čím dál víc mrtvých stromů zničených kůrovcem a větrnou smrští. Pod vrcholem hory nás překvapil „zážitkový chodník“ – v podstatě takový naučný chodník, který vedl přes vývraty a odumřelé stromy. Na vrcholu hory v nepřístupném vojenském pásmu, v blízkosti českoněmecké hranice, byl vybudován v 60. letech minulého století vojenský areál s 37 metrů vysokou betonovou věží. Od roku 1989 byla rozhledna upravena a slouží veřejnosti. Výhled, z jedné z nejvýše položených rozhleden v Čechách, na národní park byl opravdovým zážitkem. Z rozhledny jsme pokračovali dál k Prášilskému jezeru. Byli jsme zaskočení jeho tmavou barvou a tajemným tichem. Cesta od jezera nás zavedla zpět do Prášil. Pospíchali jsme zpět, do městečka Kašperské Hory, kam mezitím dojel zbytek našich kamarádů. Večer jsme zakončili i s „Horáčkama“ v hospodě U Čerta. Tady jsme upřesnili cíl a podrobnosti na další den.

V sobotu ráno bylo opět pěkné počasí. Na tento den jsme měli naplánovanou túru do okolí Železné Rudy, neboť zde se nachází jediná jezera ledovcového původu na území České republiky. Z místa ubytování jsme přejeli do Špičáckého sedla a pohodlnou cestou jsme vyrazili plni nadšení směrem k Černému jezeru. Toto

jezero je největším a nejhlubším jezerem Šumavy. Cesta k dalšímu jezeru nebyla už tak snadná. Vedla balvanitým průsekem prudce vzhůru. Po půl kilometru jsme došli na širší cestu u rozcestí Na rozvodí. Místo nám nepřípadalo ničím výjimečné, opak byl ale pravdou. Nacházeli jsme se na místě evropského rozvodí Labe – Dunaj. Zatímco vody z Černého jezera odtékají do Vltavy a Labe a pak do Severního moře, vody z Čertova jezera míří do Dunaje a do Černého moře. Od rozvodí byla cesta už pohodlnější. Přes pařezy a kořeny, po červené značce, kolem Jezerního potoka je to už jen kousek k Čertovu jezeru, které je druhé největší. Jezero je ze všech šumavských jezer sice nejhůř přístupné, ale také bezesporu nejkrásnější. Podle jedné z mnoha legend dal jezeru jméno ďábel, který se tu utopil, když chtěl stáhnout dívku do pekla. Od jezera jsme se vrátili zpět k našemu výchozímu místu do Špičáckého sedla. Po krátkém občerstvení na parkovišti jsme se ještě rozhodli pro výstup k rozhledně na vrchol Pancíř.

Na třetí den jsme si naplánovali prohlídku pralesa Boubín. Zaparkovali jsme za vesničkou Zátoň na lesním parkovišti a podle značek jsme se vydali na výšlap. Prvním milým překvapením bylo Informační středisko Správy Národního parku Šumava. Zajímavá výstava nás trochu zdržela, ale měli jsme ještě skoro celý den před sebou. Po naučné stezce Boubín jsme se dostali až k Jezírku. Pak už cesta vedla vzhůru do kopce. Tady jsme se rozdělili. Jedna skupina se vrátila k autu a přejela do vesnice Kubova Huť, do které musela druhá skupina dojít po svých. Chráněné druhy rostlin a živočichů byly před dotěrnými návštěvníky pralesa odděleny plotem, ale některé scenérie nám přesto vyrážely dech. Odměnou za náročné stoupání byl překrásný výhled z rozhledny pod Boubínem (1 352 m nad mořem). Z rozhledny jsme mohli vidět i Jadernou elektrárnu Temelín. Do Kubovy Hutě jsme to vzali cestou necestou podle nepsaného pravidla – všechny cesty vedou správným směrem. Shledání v hospůdce Na Terasě se podařilo. Krátkým odpočinkem u dobrého piva a s překrásným výhledem na šumavskou krajinu jsme naše putování zakončili. Pak už jsme se vraceli překrásnou podzimní krajinou. Šumava byla v tuto roční dobu a právě v tento podvečer tak úžasná, že jsme ani nemluvili, jen se dívali na ubíhající krajinu, na barevné listí stromů a zapadající sluníčko, které tomuto obrazu poslalo zlaté paprsky a tak dokreslovalo pohádkovou atmosféru. Dojeli jsme do „Kašperek“, a protože jsme věděli, že zítra večer tu už nebudeme, napadlo nás, že si ještě odskočíme na nedaleký hrad Kašperk. Když jsme dojeli na parkoviště, návštěvníci zříceniny pomalu odjížděli domů a my teprve šlapali k hradu. Byla to asi hodinová procházka, ale moc pěkná. Večer jsme si dali dobrou večeři a unaveni se vrátili do Waikiki.

Ráno, poslední den, jsme šli do Muzea Šumavy. Bylo velmi velké, obsáhlé a zajímavé. Pak jsme vyjeli nahoru na Horskou Kvildu, podívat se na rašeliniště Jezerní slať. Protože tam byla procházka velmi krátká, rozhodli jsme se omrknout ještě nedalekou Tříjezerní slať. Krajina zde byla porostlá rašelínkem, zakrslymi vrbami, brusinkami a rosnatkou. Pro dokreslení zrádných bažin a močálů chyběla už jen světlýka bludiček. Bylo téměř pět hodin a my se teď se Šumavou už opravdu museli

rozloučit. Projeli jsme naposledy Kašperskými Horami a ujížděli domů. Každý z nás si ve vzpomínkách odnášel pár nádherných dnů z tohoto kousku naší země. Tak snad zas někdy příště...

Úplně náhodou jsme zjistili, že 28. srpna se v Bařicích promítá v letním kině (za 40 Kč). Dostali jsme se až na poslední sezonní představení. Nešlo tak ani o film, jak o atmosféru. Prodával se tu chleba se sádlem a cibulí a pivo. Uprostřed promítání se dokonce losovaly malé výhry. Po skončení filmu jsme ještě spokojeně poseděli a užili si komářích náletů.

O tom, že každé roční období má svoje kouzlo, se můžete přesvědčit v nástěnném kalendáři. Fotografie pořízené na rezervacích, ale i na zajímavých místech při vycházkách do našeho okolí, zde uspořádal Josef Sedláček.

Naši činnost se snažíme propagovat ve Zdouneckém zpravodaji, v Týdeníku Kroměřížska a v novém týdeníku Kroměřížsko, ve kterém je redaktorem náš kamarád Stanislav Horák.

Na závěr roku pořádáme již tradiční výstup na Brdo. Zvolili jsme dva termíny. Hned po Vánocích 27. prosince – malý a druhý velký tradiční - 30. prosince. Na malém pochodu nás bylo skoro třicet, přálo nám počasí, výhled z Brda byl krásný. Vrátili jsme se na Kamínku a při dobré písničce poseděli do pozdního večera. Z tohoto výstupu nám pan Horák pořídil reportáž s několika fotkami a rázem se z paní Milerové stala mediální hvězda. Na velký pochod šlo z Divok jen pět lidí, ale i přes špatné počasí jich na Brdu byly stovky.

Pochod byla poslední ochranná akce roku 2009.

Celý rok pracuje pod vedením Petra Vymětala oddíl mladých ochránců přírody (MOPÍCI – Indiáni), jejichž činnost je zaměřena na poznávání přírody, ale jsou nám také nápomocni při brigádách.

ČSOP spravuje i Terénní ekologické středisko Boří a Naučnou stezku. Přípravu a realizaci výukových programů pro mateřské a základní školy zajišťuje Marcela Bajarová. Programy jsou tematicky zaměřeny a doplňují učební osnovy škol. Na naučné stezce jsou informace propojovány ve skutečných ekosystémech.

*Josef Sedláček
předseda ZO ČSOP Divoky*

Zpráva o činnosti TES Boří Divoky za rok 2009

V seznamu ekocenter ČSOP je naše TES Boří zařazeno mezi výuková ekocentra a zajišťuje výukové programy pro mateřské a základní školy.

Programy se uskutečňují podle přání škol přímo v jejich prostorách. V loňském roce se nám podařilo oslovit téměř 300 dětí. Bohužel na výuku do ekocentra se nepřihlásila žádná škola. Zájem o výukové programy je hlavně z řad mateřských škol, ve kterých probíhal celoroční výukový program Lov pro ZOO. Děti Mateřských škol ze Zborovic, Morkovic a Rataj se seznamovaly se zvířaty jednotlivých světadílů a prostředím, ve kterém žijí. Tento program byl přizpůsoben i pro žáky 1. a 2. třídy ZŠ a probíhal ve ŠD ve Zdounkách.

Na podzim byl připraven nový program o bramborách. Děti se mohly seznámit s využitím této rostliny k různým účelům a vyrobily si i bramborové medaile.

Den stromů byl plánovanou akcí na 20. října ve spolupráci s žáky 9. třídy ZŠ Zdounky. Vše bylo dobře připraveno i zajištěno, ale počasí nám nepřálo. Akci jsme přesunuli, ale zřejmě bez souhlasu počasí. Nakonec jsme využili až hezkého listopadového odpoledne a pro žáky ŠD připravenou akci uskutečnili. Nezúčastněné MŠ také nepřišly zkrátka. V programu O posledním žaludu se děti dověděly mnoho zajímavého ze života stromů a o jeden budou i nadále pečovat.

Zdounecké Zákostelí je v poslední době velmi zajímavé velkým výskytem vstavačů. Spolu s žáky 9. třídy ZŠ jsme prováděli pravidelné fenologické pozorování této lokality. Někteří vůbec nevěřili, že během jednoho školního roku se může lokalita tak měnit. V květnu bylo naše celoroční snažení odměněno obrovskými svícny růžovofialových květů s jemnou vůní. Konečně všichni viděli chráněné druhy rostlin na vlastní oči v tak velkém počtu.

Vzdělávání dospělých v pracovních dílnách se postupem času stalo pravidelným příjemným setkáváním příznivců předsvátečního shonu v době Velikonoc a Vánoc.

TES se také podílí doplněním programu na akcích pořádaných ČSOP /Otvírání studánek a Procházka lesem plným pohádek/.

Úkolem TES je hlavně práce s dětmi, ale v poslední době naše snaha ztroskotává u ZŠ. Přes všechny obtíže zůstává divocké ekocentrum i nadále místem, kde se okolní příroda dá snadno „ošahat“.

Věřím, že i nedělní rodinná procházka po naučné stezce se stává kouzelným zastavením v dnešní tak uspěchané době.

Mgr. Marcela Bajerová

Maďarsko - návštěva termálních lázní

tůňky - brigáda - sázení mokřadních rostlin

jarní brigáda

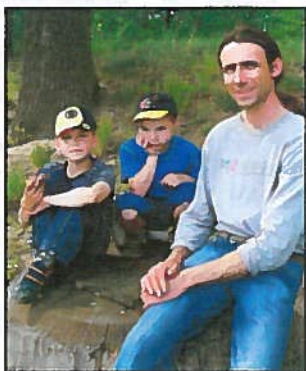
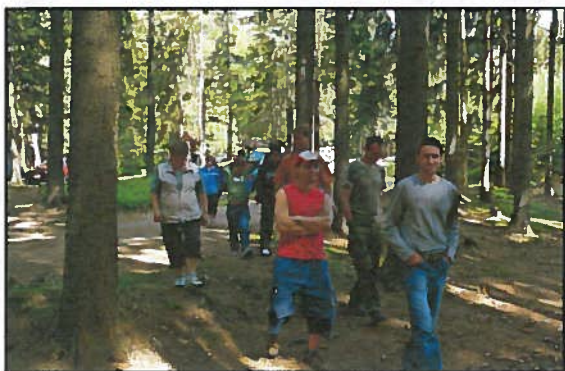

Otvírání studánek

slavnostní otevření tůňek

Třeboňsko

před hradem Landštejn

na hradě Landštejn

hráz rybníka Svět

v podzemí Kláštera

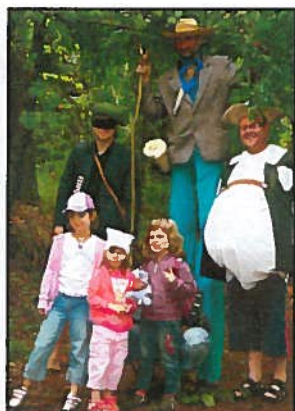
PP Červená blata

zámek Červená lhota

Pohádkový les

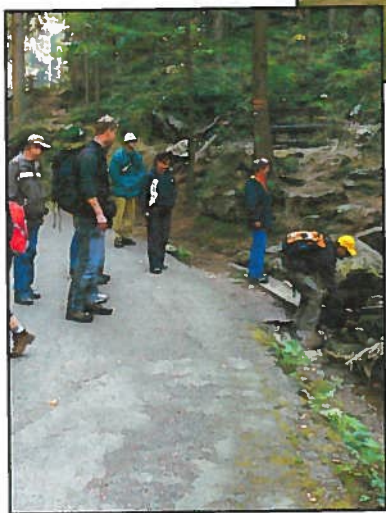
letní pochod přes Chřiby

Černé jezero

U Černého jezera

Pod Poledníkem

Prales Boubín

Vrchol Boubína

U Čertova jezera

naše ubytování - Kašperské Hory

Jezerní slat'

výukový program pro MŠ

vánoční dílna

předsilvestrovský výšlap na Brdo

Výroční zpráva MOP 2009

V novém roce 2009 Indiáni z Divok čekali na sníh, aby mohli začít rok v postaveném týpí.

6. - 8. března jsme tábořili na louce za vesnicí v týpí a slavili jsme narozeniny Martina a Petra. Sešli se i všichni bývalí členové Mopíků, a tak týpí praskalo ve švech.

25. dubna na Otvírání studánek a nového mokřadu na Březině, přes který povede naučná stezka, jsme pro návštěvníky, a hlavně děti, nachystali týpí a spoustu her. Děti tak strávily další příjemný den v přírodě.

17. - 19. dubna nás čekaly nelehké sportovní souboje v lakrosovém turnaji. Každý rok je to pro nás výzva, abychom se zlepšili a zvítězili. A konečně letos jsme poprvé doma zvítězili. Pak se konaly veliké oslavy ve třech týpích, která v sobotní noci blýkala jako lampiony.

Pohádkový les je každým rokem trochu jiný, ale Indiáni zde i 23. května zůstali na svém místě. Na louce děti učili indiánským dovednostem. Naši mladší indiáni letos poprvé svoje stanovitě ohlíželi sami. A bez problému to zvládli, což nás velmi potěšilo.

24. - 26. července, v čase prázdnin, jsme nepořádali tábor, ale čundr na 3 dny. Čundr se šel valašskými kotáry z městečka Valašské Klobouky až na skálu Vršatecké Podhradie. Celkem jsme ušli kolem 90 km. Zastavili jsme se i na Broumovském hradě a Pulčinských skalách. Máme v plánu každý rok poznávat naši krásnou vlast a letošní putování bylo první lekcí, kterou jsme zvládli na výbornou.

7. - 9. srpna byli v Divokách zlatokopové. Byl zde odchylen jeden indián z Divok, který měl zlatý nuget, a tak u nás začala zlatokopecká horečka. Potok byl probrán skrz na skrz a T.O. Bříza se postarala o hodnotné ceny. Divočtí Indiáni si tam postavili týpí a zatábořili zde se zlatokopy.

26. září byl podzimní turnaj v lakrosu a také byl pro nás velmi úspěšný. Obsadili jsme první místo a zapsali se do povědomí všech týmů jako nejlepší lakrosový tým 2009. U totemu za potokem jsme pořádali občerstvení, kde jsme vyhodnotili celý turnaj.

29. listopadu jsme si za pěkného nedělního dopoledne vyšlápli na skálu Budačinu. Autem jsme se přiblížili na Ranč Kostelany a dál už šli pěšky. Na místě jsme si opekli špekáčky a kluci se nemohli nabažit horolezení po skále. Byl s námi i nejmladší indián Ondra Vymětal, kterému se výlet moc líbil. Kudlovská dolina je zatím ve zpustlém stavu, a tak jsem si zavzpomínal, jak jsme se tam před 6lety koupali v bazénu a navštívili Budačinu.

I v tak kruté zimě jako je letos, jsme nezaháleli a 27. prosince zajeli do Aquaparku ve Vyškově. V teplé vodě a perlivé lázni jsme si konečně mohli trochu zrelaxovat a zakončit letošní úspěšný rok 2009.

Petr Vymětal „Dlouhý vlas“

Zpráva o hospodaření za rok 2009

Stav k 31. 12. 2008		
Bankovní účet		Kč 50 516,-
Pokladní hotovost		Kč 6 916,-
Finanční prostředky celkem		Kč 57 432,-
Hospodaření v roce 2009		
Příjem ES - naučná stezka		Kč 2 775,-
Pohádkový les - vstupné		Kč 34 903,-
Příjmy MOP		Kč 0,-
Příjmy ŽL		Kč 0,-
Ostatní příjmy		Kč 16 500,-
Úrok z BÚ		Kč 160,-
Členské příspěvky		Kč 4 540,-
Příspěvek na činnost od Obce Zdounky		Kč 30 000,-
Příjmy celkem		Kč 88 878,-
Výdej ES - naučná stezka		Kč 17 775,-
Výdaje - průkazky		Kč 0,-
Výdaje Pohádkový les		Kč 11 512,-
Výdaje MOP		Kč 1 263,-
Výdaje - „Otvírání studánek“		Kč 0,-
Výdaje – provozní režie		Kč 77 137,-
Ostatní výdaje - občerstvení VČS a brigád		Kč 1 982,-
Odvod členských příspěvků		Kč 4 540,-
Výdaje celkem		Kč 114 189,-
Rozdíl příjmů a výdajů		Kč -25 311,-
Stav k 31. 12. 2009		
Bankovní účet		Kč 28 773,-
Pokladna		Kč 3 348,-
Finanční prostředky celkem		Kč 32 121,-

Komentář k příjmům a výdajům v roce 2009

Základní organizace dosáhla v roce 2009 příjmů ve výši 89 tis. Kč.

Příjmy získala organizace vlastní činností, pohádkovým lesem, výukovými programy EC. A také 30 tis. Kč od Obecního úřadu ve Zdouňkách.

Činnost celé organizace včetně EC a MOP je podrobně komentována ve výroční zprávě za rok 2009.

Výdaje organizace byly směřovány na realizaci naplánovaných akcí a na provoz organizace (dle výroční zprávy). Výdaje roku činily celkem 114 tis. Kč.

K 31. 12. 2009 byla provedena inventura majetku a nebylo shledáno závad. Členskou schůzí odsouhlaseno – od 1. 1. 2009 bude evidován majetek od 100,- Kč nahoru. Netýká se knih - ty budou evidovány v plném rozsahu.

Dále byla provedena inventura pokladního zůstatku a nebylo shledáno závad.

Při činnosti organizace byla odpracována řada brigádnických hodin, což považujeme za velký přínos do našeho hospodaření.

Děkujeme všem členům, ale také příznivcům, kteří se jakkoli podíleli na činnosti a získávání prostředků pro naši ZO. Všichni tak přispěli k dobrému chodu organizace v roce 2009.

*Jarmila Šoltisová
Hospodář ZO ČSOP Divoky*

Veškeré doklady jsou řádně vedeny a souvisí s hlavní činností organizace. Prostředky byly použity v souladu s plánem práce pro rok 2009 a odsouhlaseny členskou schůzí.

*Zdeněk Zbránek
Revizor ZO ČSOP Divoky*

Plán práce ZO ČSOP Divoky na rok 2010

1. Výroční členská schůze - 22. 1. (výbor)
2. Beseda – promítání (Vávra + Sedláček)
3. Brigáda na naučné stezce (Zbránek + Snopek)
4. Oslava 30. výročí založení ČSOP Divoky - 20. 3. (Snopek)
5. Velikonoční dílna – 3. 4. (Šoltisová)
6. Brigáda ke studánkám -10. 4. (Pavelka)
7. Akce „Uklidme svět“
8. Otvírání studánek - 24. 4. ve 14.00 hod (Sedláčková + Bajerová)
9. Návštěva přírodních památek (Sedláček)
10. Poznávací zájezd
11. Sečení naučné stezky, vyřezání křovin, úprava terénu
12. Procházka lesem plným pohádek 22. 5. v 9.00 hod
13. Letní pochod přes Chřiby (Snopek)
14. Den stromů v zámeckém parku ve Zdounkách (Bajerová)
15. Poznávací zájezd – Hřensko – 24. 9. (Sedláček)
16. Setkání ČSOP (výbor)
17. Celoroční vedení TES (Bajerová)
18. Vedení MOP (Vymětal)
19. Zpracování výroční zprávy, PF (výbor)
20. Vánoční dílna (Šoltisová)
21. Předsilvestrovský výšlap na Brdo

výbor ČSOP Divoky

ZO ČSOP Divoky

občanské sdružení

Tyršova 266, 768 02 Zdounky

IČO 47935758

Seznam členů v roce 2009

Sedláček Josef
Sedláčková Miloslava
Snopek Josef
Šoltisová Jarmila
Mgr. Bajerová Marcela
Zbránek Zdeněk

předseda
jednatelka
zástupce
hospodář
člen výboru
revizor

Hanáčková Hana
Jura Stanislav
Jurová Magda
Milerová Emílie
Pavelka Jiří
Pavelka Jiří ml.
Pavelka Tomáš
Pavelková Petra
Rokos Jiří
Rokosová Marie
Rokos Martin

Siudová Zdenka
Straděj Josef
Šoltís Petr
Vávra Milan
Vymětal Petr
Zelenková Jiřina

Ferenz František
Kyrz Josef
Kyrz Marek
Slavík Roman
Veselý Milan

Závěr

A co zbývá dodat?

Tomu, kdo pozorně poslouchal nebo četl, určitě neuniklo, že v roce 2009 jsme hodně cestovali, hodně se setkávali a udělali spoustu práce...

Bylo to možná tím, že nám spolu bylo dobře a že jsme všichni chtěli, aby naše ČSOP patřila k těm nejlepším. Poděkování patří všem členům, kamarádům a známým.

A přání do nového roku? Ať se nám podaří, co jsme si naplánovali a naše setkání, ať už při práci či zábavě, patří k pěkným chvílím našeho života.

Miloslava Sedláčková

Obsah

Zpráva o činnosti ZO ČSOP Divoky za rok 2009	2
Zpráva o činnosti TES Boří Divoky za rok 2009	8
Výroční zpráva MOP 2009	17
Zpráva o hospodaření za rok 2009	18
Komentář k příjmům a výdajům v roce 2009	19
Plán práce ZO ČSOP Divoky na rok 2010	20
Seznam členů v roce 2009	21
Závěr	22

ČSOP Divoky VÝROČNÍ ZPRÁVA 2009

Texty:

Sedláček Josef, Bajerová Marcela,
Šoltisová Jarmila, Sedláčková Miloslava, Petr Vymětal

Fotky:

Sedláček Josef, Bajerová Marcela, Šoltisová Jarmila, Snopek Josef

Náklad: 40 ks

Tisk: PRINT Kroměříž, 2010

Ostruháček březový (Thecla betul)

lokalita Dražov, Rozrazil klasnatý